

Sygn. akt VI ACa 1604/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Ksenia Sobolewska – Filcek

Sędzia SA – Anna Orłowska

Sędzia SA – Ewa Stefańska (spr.)

Protokolant: – sekr. sądowy Ewelina Murawska

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

przy udziale zainteresowanych (...) S.A. z siedzibą w W. i G. S.

o nieuzasadnione wstrzymanie dostaw energii elektrycznej

na skutek apelacji powódki i zainteresowanego (...) S.A. z siedzibą w W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 10 lipca 2012 r.

sygn. akt XVII AmE 211/10

I zmienia zaskarżony wyrok w ten tylko sposób, że uchyla jego punkt trzeci;

II oddala apelację zainteresowanego (...) S.A. z siedzibą w W. w pozostałej części;

III oddala apelację powoda w całości;

IV zasądza od powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. i zainteresowanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwoty po 135 (sto trzydzieści pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt VI ACa 1604/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 listopada 2010 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki stwierdził, że wstrzymanie w dniu 17 lutego 2010 r. dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości położonej w W. przy ul. (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. przy udziale (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., było nieuzasadnione.

Zdaniem Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, (...) S.A. z siedzibą w W. nie udokumentowała przeprowadzenia przewidzianej w art. 6 ust. 3a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (tekst jedn. Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 ze zm.) procedury poprzedzającej wstrzymanie dostawy energii. Wskazał, że wystosowane przez przedsiębiorstwo energetyczne do odbiorcy powiadomienie powinno zawierać jednoznaczne wskazanie wysokości zaległych należności z tytułu dostaw energii elektrycznej, wskazanie numerów faktur i terminów ich płatności, informację o upływie miesięcznego terminu zwłoki w realizacji płatności za dostarczoną energię elektryczną, wskazanie dodatkowego dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności, a także informację o możliwości wstrzymania dostaw po upływie wskazanego terminu i zamiarze wypowiedzenia umowy.

Tymczasem, w przedmiotowej sprawie należności wskazane przez przedsiębiorstwo energetyczne w wezwaniu z dnia 16 października 2009 r. jako zaległe (obejmujące fakturę VAT nr (...) z dnia 1 czerwca 2009 r. na kwotę 247,36 zł z terminem płatności do 10 lipca 2009 r. oraz fakturę VAT nr (...) na kwotę 342,88 zł z terminem płatności do 10 września 2009 r.) zostały terminowo uregulowane przez odbiorcę. Natomiast przedsiębiorstwo energetyczne nie dołożyło należytej staranności w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej, albowiem przyjęty przez Spółkę sposób księgowania wpłat spowodował, że należności uiszczone przez G. S. zostały zaksięgowane nieprawidłowo na koncie dotyczącym tylko jednego z dwóch posiadanych przez odbiorcę lokali, skutkiem czego doszło do nieuzasadnionego wstrzymania dostaw energii elektrycznej do lokalu zainteresowanego.

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wniosła odwołanie, w którym zaskarżyła powyższą decyzję w całości i wносиła o jej uchylenie. Powód zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie:

1) art. 8 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne poprzez zastosowanie tego przepisu w sytuacji, w której między odbiorcą a powodową Spółką nie było sprawy spornej co do nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii i w związku z tym naruszenie art. 105 § 1 k.p.a. w związku z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne poprzez nieuwzględnienie okoliczności uzasadniających umorzenie postępowania administracyjnego, w sytuacji gdy między stronami tego postępowania nie istniał przedmiot sporu;

2) art. 6, 7 i 8 k.p.a. oraz art. 19 i 20 k.p.a. w związku z art. 30 ust. 1 i art. 23 ust. 2 pkt 12 ustawy - Prawo energetyczne poprzez błędną ich wykładnię polegającą na przyjęciu, że pozwany jest organem właściwym do rozstrzygnięcia sprawy, w której nie miał formalnych i materialnych podstaw do władczej ingerencji w formie decyzji administracyjnej, co w konsekwencji skutkowało wydaniem wadliwej decyzji administracyjnej z naruszeniem przepisów o właściwości (art. 156 § 1 pkt 1 k.p.a.) oraz bez podstawy prawnej (art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.);

3) art. 6 ust. 3a ustawy - Prawo energetyczne.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wnosił o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 10 lipca 2012 r. Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie powoda.

Wyrok Sądu Okręgowego został wydany w oparciu o poniższe ustalenia faktyczne i rozważania prawne.

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., będąca operatorem sieci energetycznej, została wyodrębniona ze struktury (...) S.A., podobnie jak (...) S.A. z siedzibą w W., zajmująca się obrotem energią.

Sprzedaż i dostarczanie energii elektrycznej do należących do G. S. lokali o nr (...) położonych w W. przy ul. (...) były realizowane na podstawie zawartych w dniu 14 października 1999 r. umów kompleksowych sprzedaży energii elektrycznej: nr (...) - dla lokalu nr (...) - dla lokalu nr (...). Dla każdego z tych lokali prowadzone było osobne konto rozliczeniowe: dla lokalu nr (...) konto o nr (...) i dla lokalu nr (...) konto o nr (...).

G. S. wnosił wszystkie wpłaty za energię elektryczną poprzez przelewy elektroniczne dokonywane na jedno tylko konto rozliczeniowe, przypisane do lokalu nr (...). Jednakże w tytule przelewów zainteresowany wpisywał zawsze, że wpłata jest dokonywana „za prąd ul. (...)” oraz wskazywał konkretne numery faktur dotyczących poszczególnych lokali.

Pismem z dnia 16 października 2009 r. (...) S.A. wezwała odbiorcę do zapłaty kwoty 590,24 zł z tytułu nieuregulowanych należności za energię elektryczną dostarczoną do lokalu nr (...), w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. W wezwaniu wskazano, że nieuregulowane należności obejmują fakturę nr (...) z dnia 1 czerwca 2009 r. na kwotę 247,36 zł z terminem płatności do dnia 10 lipca 2009 r. i fakturę nr (...) z dnia 1 czerwca 2009 r. na kwotę 342,88 zł z terminem płatności do dnia 10 września 2009 r. Wezwanie zawierało także informację, że brak wpłaty w wyznaczonym terminie spowoduje wstrzymanie dostarczania energii do lokalu nr (...).

W dniu 17 lutego 2010 r. (...) S.A., przy udziale (...) Sp. z o.o., wstrzymała dostarczanie energii elektrycznej do lokalu nr (...) przy ul. (...) w W.. W dniu 18 lutego 2010 r. G. S. złożył reklamację, po rozpatrzeniu której przedsiębiorstwo energetyczne dokonało podłączenia dopływu energii elektrycznej, bez obciążania odbiorcy kosztami wznowienia dostaw. W stanowiącym odpowiedź na reklamację piśmie z dnia 19 lutego 2010 r. (...) S.A. poinformowała G. S., że dokonane przez niego wpłaty zostały wadliwie zaksięgowane na konto umowy nr (...) dotyczącej lokalu nr (...), zamiast na konto umowy nr (...) dotyczącej lokalu (...).

Pismem z dnia 31 maja 2010 r., które wpłynęło do Urzędu Regulacji Energetyki w dniu 2 czerwca 2010 r., G. S. wniósł o wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie rozstrzygnięcia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w W.. W piśmie z dnia 13 sierpnia 2010 r. wnioskodawca wskazał, że jego wolą było zaliczanie wpłat na pokrycie zobowiązań ciężących na obydwu lokalach, na co wskazywała treść przelewów.

Z treści potwierdzeń przelewów wynika, że G. S. każdorazowo wskazywał numery lokali oraz numery faktur. Potwierdzenie przelewu z dnia 10 lipca 2009 r. dotyczyło objętej wezwaniem do zapłaty faktury nr (...) z dnia 1 czerwca 2009 r. na kwotę 247,36 zł z terminem płatności do dnia 10 lipca 2009 r., zaś potwierdzenie przelewu z dnia 10 września 2009 r. dotyczyło objętej wezwaniem do zapłaty faktury nr (...) z dnia 1 czerwca 2009 r. na kwotę 342,88 zł z terminem płatności do dnia 10 września 2009 r.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie (...) Sp. z o.o. podlegało oddaleniu, albowiem zaskarżona decyzja jest prawidłowa. Przedmiotem postępowania administracyjnego zakończonych wydaniem tej decyzji było rozstrzygnięcie sporu, czy wstrzymanie w dniu 17 lutego 2010 r. dostaw energii elektrycznej do nieruchomości położonej w W. przy ul. (...) było uzasadnione.

Zgodnie z art. 6 ust. 3a ustawy - Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją energii elektrycznej może wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej w przypadku, gdy zostaną spełnione kumulatywnie następujące przesłanki: odbiorca zwleka z zapłatą za pobraną energię elektryczną albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, został uprzednio powiadomiony na piśmie o skutkach nieuregulowania należności w postaci wstrzymania dostaw energii oraz zamiarze wypowiedzenia umowy i został mu wyznaczony dodatkowy dwutygodniowy termin do zapłaty zaległych i bieżących zaległości.

W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie nie została spełniona zasadnicza przesłanka warunkująca możliwość wstrzymania dostaw energii elektrycznej, gdyż odbiorca nie zalegał z zapłatą należności za dostarczoną energię elektryczną. Zgodnie z wezwaniem z dnia 16 października 2009 r. zaległość ta miała wynosić kwotę 590,24 zł, wynikającą z faktur nr (...) na kwotę 342,88 zł (zapłaconą przelewem elektronicznym w dniu 10 września 2009 r.) i nr (...) na kwotę 247,36 zł (zapłaconą przelewem elektronicznym w dniu 10 lipca 2009 r.).

Sąd pierwszej instancji wskazał, że w celu dokonywania rozliczeń za energię elektryczną z G. S. zostały utworzone dwa osobne konta abonenckie dla lokali nr (...), którym odpowiadały dwa różne numery rachunków bankowych. Odbiorca dokonywał wpłat z tytułu dostaw energii elektrycznej do obydwu lokali przelewami elektronicznymi na jedno tylko

konto rozliczeniowe, przypisane do lokalu nr (...). Jednakże G. S. w przelewach tych wskazywał, że zapłata dotyczy energii elektrycznej dostarczonej do obydwu lokali i podawał numery faktur, których dotyczyła zapłata.

Sąd Okręgowy wyjaśnił, że funkcjonujący w (...) S.A. system księgowania powodował, że w przypadku wpisania w tytule przelewu kilku numerów faktur, cała wpłata była księgowana na konto umowy odpowiadające numerowi faktury podanemu jako pierwszy. W ten sposób doszło do powstania nadpłaty na jednym z kont abonenckich odbiorcy i niedopłaty na drugim z nich. Dlatego pomimo dokonania przez G. S. zapłaty faktur w terminie, wysłano do niego wezwanie do zapłaty, a następnie wstrzymano dostarczanie energii elektrycznej do lokalu nr (...).

Zdaniem Sądu pierwszej instancji, niezależnie od przyjętego przez przedsiębiorstwo energetyczne sposobu księgowania wpłat dokonywanych przez odbiorców energii elektrycznej, zarówno na dzień sporządzenia wezwania do zapłaty, jak i na dzień wstrzymania dostaw energii elektrycznej do lokalu nr (...), należności z tytułu faktur o numerach (...) były zapłacone. Przy tym, G. S. wskazując w tytule przelewów numery faktur, na podstawie art. 451 k.c. złożył oświadczenie, który z długów chce zaspokoić. Tymczasem wpłacone przez niego kwoty zostały przez przedsiębiorstwo energetyczne nieprawidłowo zaksięgowane tylko na koncie lokalu nr (...). Skoro zatem G. S. faktycznie nie zalegał z zapłatą za dostarczoną energię elektryczną, nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 6 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne, uprawniające przedsiębiorstwo energetyczne do wstrzymania dostaw energii elektrycznej do lokalu nr (...).

Sąd Okręgowy uznał, że w przedmiotowej sprawie nie było podstaw do umorzenia postępowania administracyjnego jako bezprzedmiotowego z uwagi na nieistnienie sporu dotyczącego zasadności wstrzymania dostaw energii elektrycznej. Wskazał, że wykonując kompetencję określoną w art. 23 ust 2 pkt 12 ustawy - Prawo energetyczne, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki występuje w roli organu rozstrzygającego spór między stronami stosunku zobowiązaniowego. Przy tym, przepis art. 8 ust 1 ustawy - Prawo energetyczne wskazuje na właściwość Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do rozpoznawania spraw spornych pomiędzy dostawcami a odbiorcami energii.

Przedmiotowe postępowanie zostało wszczęte z wniosku odbiorcy energii elektrycznej, zaś spór dotyczył kwestii, czy wstrzymanie dostarczania energii w elektrycznej dniu 17 lutego 2010 r. do mieszkania odbiorcy było uzasadnione. Niezależnie więc od tego, czy w dniu wszczęcia postępowania administracyjnego, a także w dniu wydania zaskarżonej decyzji, doszło już do wznowienia dostaw energii elektrycznej, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki był uprawniony do rozstrzygnięcia sporu poprzez dokonanie oceny, czy w danym stanie faktycznym zaistniały przesłanki uzasadniające wstrzymanie dostaw energii. Dlatego Sąd pierwszej instancji za bezzasadny uznał również zarzut, że organ regulacyjny wydając zaskarżoną decyzję działał bez podstawy prawnej.

Od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie apelację wniósł powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz zainteresowany (...) S.A. z siedzibą w W..

Apelacją z dnia 6 listopada 2012 r. powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w całości, wnosząc o jego zmianę poprzez uchylenie zaskarżonej decyzji, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Powód zarzucił wyrokowi Sądu Okręgowego naruszenie:

- art. 8 ust. 1 w zw. art. 23 ust. 2 pkt 12 oraz w zw. z art. 6 ust. 3a ustawy - Prawo energetyczne przez błędną ich wykładnię a w konsekwencji niewłaściwe zastosowanie tych przepisów, poprzez przyjęcie, że Prezes Urzędu Regulacji Energetyki jest uprawniony do badania zarzutu bezprawności wstrzymania odbiorcy dostaw energii i do wydania decyzji stwierdzającej nieuzasadnione wstrzymanie przez przedsiębiorstwo energetyczne tych dostaw w sytuacji, gdy w dacie złożenia wniosku odbiorcy o wszczęcie postępowania administracyjnego o nieuzasadnione wstrzymanie dostaw energii i w dacie zakończenia tego postępowania lub w dacie wydania decyzji w tym przedmiocie, odbiorca miał możliwość korzystania z dostaw energii, tj. w sytuacji, w której nie było sprawy spornej co do wstrzymania dostarczania energii, i w związku z tym naruszenie art. 105 § 1 k.p.a. w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne

przez nieuwzględnienie okoliczności uzasadniających umorzenie postępowania administracyjnego, w związku z tym, iż między stronami tego postępowania nie istniał przedmiotowy spór;

- art. 105 k.p.c. przez zasądzenie od (...) S.A. na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego niezgodnie z w/w przepisem.

Apelacją z dnia 5 listopada 2012 r. zainteresowany (...) S.A. z siedzibą w W. zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w całości, wnosząc o jego zmianę poprzez uchylenie zaskarżonej decyzji, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Zainteresowany zarzucił wyrokowi Sądu Okręgowego naruszenie:

- art. 8 ust. 1 w zw. art. 23 ust. 2 pkt 12 oraz w zw. z art. 6 ust. 3a ustawy - Prawo energetyczne przez błędną ich wykładnię a w konsekwencji niewłaściwe zastosowanie tych przepisów, poprzez przyjęcie, że Prezes Urzędu Regulacji Energetyki jest uprawniony do badania zarzutu bezprawności wstrzymania odbiorcy dostaw energii i do wydania decyzji stwierdzającej nieuzasadnione wstrzymanie przez przedsiębiorstwo energetyczne tych dostaw w sytuacji, gdy w dacie złożenia wniosku odbiorcy o wszczęcie postępowania administracyjnego o nieuzasadnione wstrzymanie dostaw energii i w dacie zakończenia tego postępowania lub w dacie wydania decyzji w tym przedmiocie, odbiorca miał możliwość korzystania z dostaw energii, tj. w sytuacji, w której nie było sprawy spornej co do wstrzymania dostarczania energii, i w związku z tym naruszenie art. 105 § 1 k.p.a. w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne przez nieuwzględnienie okoliczności uzasadniających umorzenie postępowania administracyjnego, w związku z tym, iż między stronami tego postępowania nie istniał przedmiotowy spór;

- art. 105 k.p.c. przez zasądzenie od (...) S.A. na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego niezgodnie z w/w przepisem.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wnosił o oddalenie obydwu apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył:

Obydwie apelacje nie zasługiwały na uwzględnienie, za wyjątkiem tej części apelacji zainteresowanego (...) S.A. z siedzibą w W., która dotyczyła zawartego w punkcie trzecim zaskarżonego wyroku rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

Sąd Apelacyjny podziela ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji i przyjmuje je za własne. Również dokonana przez Sąd Okręgowy ocena prawna odwołania powoda oraz zaskarżonej decyzji jest prawidłowa.

Należy zauważyć, że wniesione w przedmiotowej sprawie apelacje powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz zainteresowanego (...) S.A. z siedzibą w W. są tożsame co do treści i zawierają takie same zarzuty, co uzasadnia odniesienie się do nich łącznie. Zarzuty te sprowadzają się przede wszystkim do twierdzenia, że skoro w przedmiotowej sprawie następnego dnia po wstrzymaniu dostaw energii elektrycznej, dostawy te zostały wznowione, w dacie złożenia przez G. S. wniosku o wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie rozstrzygnięcia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii elektrycznej, spór ten już nie istniał. W ocenie apelujących Prezes Urzędu Regulacji Energetyki nie miał kompetencji do wydania decyzji administracyjnej wobec nieistnienia sporu, co uzasadniało umorzenie postępowania administracyjnego.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego zarzuty apelujących nie zasługują na uwzględnienie. Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, w sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, umowy o świadczenie usług transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych, umowy, o której mowa w art. 4c ust. 3 ustawy, umowy o świadczenie usługi skraplania gazu ziemnego oraz umowy kompleksowej, a także w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony. Natomiast art. 23 ust. 2 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne stanowi, że

do zakresu działania Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki należy rozstrzygnięcie sporów w zakresie określonym w art. 8 ust. 1 tej ustawy.

W ocenie Sądu odwoławczego apelujący wadliwie uznają, że zaskarżoną decyzją Prezes Urzędu Regulacji Energetyki nie rozstrzygnął sporu w przedmiocie nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii elektrycznej, albowiem spór ten nie istniał już zarówno w dacie złożenia przez G. S. wniosku o wszczęcie postępowania administracyjnego, jak i w dacie wydania decyzji. Tymczasem o istnieniu sporu w obydwu tych datach świadczy już sama treść odwołania wniesionego przez (...) Sp. z o.o., który podniósł w nim zarzut naruszenia art. 6 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne.

Powód uzasadnił ten zarzut twierdząc, że dochowana została procedura opisana w powołanym przepisie, albowiem odbiorca zalegał z zapłatą za pobraną energię elektryczną co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, został uprzednio powiadomiony na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy oraz został mu wyznaczony dodatkowy dwutygodniowy termin do zapłaty bieżących i zaległych należności, a wstrzymanie dostaw energii elektrycznej nastąpiło po bezskutecznym upływie tego terminu, czyli zgodnie z normami obowiązującego prawa (k.12 akt). Skoro zaś odbiorca G. S. we wniosku o wszczęcie postępowania administracyjnego podał, że w jego ocenie wstrzymanie dostaw energii do jego lokalu mieszkalnego było nieuzasadnione, to trudno byłoby bronić tezy, iż między podmiotami tymi nie było sporu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego okoliczność, czy przed złożeniem przez G. S. wniosku o wszczęcie przedmiotowego postępowania oraz wydaniem decyzji w przedmiotowej sprawie nastąpiło wznowienie dostaw energii elektrycznej, czy też nie, jest prawnie irrelevantne dla oceny istnienia sporu między odbiorcą energii a przedsiębiorcą energetycznym. Rozstrzygnięcie sporu w trybie art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne ma bowiem na celu ustalenie, czy wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było nieuzasadnione, czy też nie. Decyzją tą natomiast organ regulacyjny nie nakazuje przedsiębiorcy energetycznemu wznowienia dostaw energii, gdyż obowiązek ten spoczywa na nim z mocy prawa w sytuacji, gdy okaże się, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było nieuzasadnione.

Dlatego, zdaniem Sądu odwoławczego, potrzeba rozstrzygnięcia sporu między odbiorcą energii a przedsiębiorcą energetycznym w trybie art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne istnieje do czasu, do kiedy spór ten trwa i odbiorca energii ma interes prawny w domaganiu się jego rozstrzygnięcia. W przedmiotowej sprawie interes prawny G. S. niewątpliwie nadal istnieje, skoro w odpowiedzi na odwołanie podaje on, że warunkiem koniecznym wznowienia dostaw energii elektrycznej do jego lokalu było dokonanie wpłaty określonej kwoty na konto powoda bez jakiegokolwiek podstawy prawnej (k. 35). Rozstrzygnięcie przedmiotowego sporu pozwoli więc odbiorcy na ocenę, czy uiszczenie powyższej opłaty na rzecz przedsiębiorcy energetycznego było świadczeniem należnym, czy też nie.

W konsekwencji niezasadny jest również zarzut naruszenia art. 105 § 1 k.p.a. w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne poprzez nieuwzględnienie okoliczności uzasadniających umorzenie postępowania administracyjnego. Także w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że Prezes Urzędu Regulacji Energetyki nie może na podstawie art. 105 k.p.a. umorzyć postępowania w sprawie nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii z przyczyny, która istniała przed jego wszczęciem (zob. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., sygn. akt III SK 35/07, OSNP 2009/17-18/246).

Przy tym, postawiony w obydwu apelacjach zarzut naruszenia powyższych przepisów przez Sąd Okręgowy jest niezasadny również z tej przyczyny, że sąd powszechny orzeka stosując przepisy Kodeksu postępowania cywilnego, a nie Kodeksu postępowania administracyjnego. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie ma podstaw prawnych do wydania wyroku zmieniającego zaskarżoną decyzję przez umorzenie postępowania administracyjnego, gdyż taki rodzaj rozstrzygnięcia nie został przewidziany w art. 479⁵³ § 2 k.p.c. Ponieważ umorzenie postępowania administracyjnego nie jest orzeczeniem co do istoty sprawy, a tylko orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie jest uprawniony do wydania wyroku tej treści, zaś w przypadku bezprzedmiotowości postępowania administracyjnego powinien uchylić zaskarżoną decyzję (zob. uzasadnienia wyroków Sądu Apelacyjnego w Warszawie: z 31 marca 2010 r., VI ACa 1089/09, niepubl.; z 22 kwietnia 2010 r., VI ACa 700/09, niepubl.; i z 20 listopada 2009 r., VI ACa 526/09, niepubl.).

Natomiast ma rację zainteresowany (...) S.A. podnosząc w apelacji wadliwość rozstrzygnięcia zawartego w punkcie trzecim zaskarżonego wyroku. Zgodnie z art. 479⁵⁰ § 1 k.p.c. w sprawach z zakresu regulacji energetyki stroną jest także zainteresowany, który jest traktowany jak interwenient uboczny. Oznacza to, że nie ma do niego zastosowania art. 105 k.p.c., natomiast w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do obciążenia zainteresowanego kosztami procesu na podstawie art. 103 k.p.c. Dlatego Sąd Apelacyjny orzekł o zmianie zaskarżonego wyroku w tej części poprzez uchylenie jego punktu trzeciego.

Podstawą orzeczenia Sądu Apelacyjnego były art. 385 i 386 § 1 k.p.c. O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c.